

for sig er en saadan fornyet Undersøgelse ikke nødvendig. — Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) fremførte mod Anlægget af en Skagenshavn endvidere nogle Betragtninger, der gik ud fra andre Synspunkter. Han udtalte, at da Rigsdagen for adskillige Aar siden beskæftigede sig med Spørgsmaalet om Anlæg af en Bane til Skagen, blev det i Landstingsudvalget gjort gældende, at en Grund til at anlægge denne Bane, skulde være den, at man var paa det rene med, at der ikke kunde bygges en Havn ved Skagen. Jeg ved ikke, hvorvidt en saadan Antagelse har haft nogen virkelig Begrundelse at støtte sig til. Det er mig velbekendt, at i de Kommissioner, som have været nedsatte i en Tid, der ligger 25—30 Aar tilbage, har man fremhævet de store Vanskeligheder, som formentlig vilde være forbundne med at bygge en holdbar Havn ved Skagen. Men det er ikke mindre sikkert, at de Undersøgelser, der ere foretagne i de 20 Aar, der ligge os nærmest, have givet et ændret Syn paa Sagen. En af de Ting, der tidligere vakte Betænkelighed, var saaledes Kystforholdenes Mangel paa Stabilitet, idet man mente at kunne paavise, at i de 100 Aar fra 1787 til 1882 skulde der være sket en Udrykning af Kysten ved Skagen. Nyere Undersøgelser have godtgjort, at i alt Fald i den sidste Snæs Aar have Forholdene været saa at sige stabile. Heller ikke ere de Vanskeligheder, der have været fremhævede med Hensyn til Bundens Beskaffenhed, idet Bunden væsentlig bestaar af tørt Sand, paa nogen Maade af den Art, at Vandbygnings-Ingeniørerne mene, at de ville lægge alvorlige Hindringer i Vejen. Derfor er ogsaa Resultatet af den sidste Vestkystkommissions Undersøgelser ubetinget til Gunst for Muligheden af at lægge et holdbart Havneanlæg ved Skagen. Altsaa den Opfattelse, det ærede Medlem omtalte, vil ikke holde Stik over for de senere Undersøgelser. Jeg forstod imidlertid, at det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds egentlig ogsaa ved at fremdrage dette havde noget andet for Øje. Han sagde, at han fandt ikke denne Fremgangsmaade — hvorved jeg forstod Fremgangsmaaden fra Skagboernes Side — tilalendé. Det synes altsaa, som om de drevne Skagboere den Gang have sagt: Herregud, vi elendige Mennesker, vi kunne ikke faa en Havn, I maa hjælpe os til en Bane; og da de saa have faaet en Bane, komme de og sige: nu ville vi have en Havn alligevel. Ja, det kan maaske tyde paa, at Skag-

boerne ere meget fiffige Forretningsmænd, men det forekommer mig dog ikke, at det i og for sig skulde være tilstrækkeligt Motiv til at nægte dem en Havn, hvis et Havneanlæg ellers er vel begrundet. Heller ikke synes det mig og andre ganske givet, at det just er de samme Mænd, der talte saaledes for 20 Aar siden, som nu bede om en Havn. Det ærede Medlem antydede jo da ogsaa, at hans Uvillie ikke er uovervindelig, og at han muligvis kunde gaa med til at stemme for Skagenshavnen, under Forudsætning af, at der i Loven blev indført en Bestemmelse om, at der skal bygges en Mole til ved Hirtshals. Jeg skal om denne Ting sige, at Hirtshals har allerede en saadan Læmole, som der er Tale om nu at bygge paa andre Punkter af Vestkysten. Denne Mole har vist sig tilfredsstillende, for saa vidt som den har holdt sig godt, og det menes ogsaa, at den har ydet Fiskerbefolkningen Nytte. Men at gaa over til at bygge en Mole til, det vil altsaa i Virkeligheden sige at lave en Havn, bliver noget helt andet. Her komme vi til det omfattende Spørgsmaal, hvorvidt et Havneanlæg overhovedet har Udsigt til at kunne holde sig, hvilke de Betingelser ere, som en Havn paa Jyllands Vestkyst maa fyldestgøre, hvis den skal kunne antages at kunne staa mod Tilsanding, saa at den ikke fyldes saa at sige øjeblikkelig. I den Henseende gaa alle Erklæringer saavel fra Vandbygningsvæsenet som fra andre Ingeniører, der have beskæftiget sig med Sagen, ud paa, at hvis man paa Jyllands Vestkyst — ligesom paa andre Steder under lignende Naturforhold — vil anlægge en Havn, der skal kunne staa for Tilsanding, maa man ud paa en saadan Vanddybde, at Bølgebevægelsen ikke længere naar ned i Grunden, rører op i Sandet og sætter det ind i Havnen. Paa en saadan Dybde er man for Skagens Vedkommende, naar man er ude paa 21 Fod Vand. Men alle kyndige ere enige om, at ved Hirtshals maa man ud paa mindst 24 Fods Dybde og paa adskillige Steder af Vestkysten rimeligvis endnu længere ud. Den Mole, som findes ved Hirtshals, gaar kun ud til 18 Fods Vanddybde, og dette er tilstrækkeligt for at gøre den Nytte, som af en saadan Mole kræves, nemlig at yde Læ for Baade, som søge Land. Men bygger man nu en Mole ved Siden af, som gaar ud til samme Dybde, for saaledes at danne et Havnebassin imellem dem, saa vil dette Bassin i meget kort Tid helt fyldes med Sand. Vil man derimod ud paa større Dybde, ud paa de 24 Fod Vand,